

Closterkeller, Maska

Dokoła pusto tak, w rodku ja,
cisza a szumi, cisza gra
wyczuwa, to co we mnie jest rozwija się;
co zawsze ze mną; rosło...
już; coraz mniej jest mnie, a więcej;cej jego,
ono mówi mi co robię,
przenika mnie wciśnięty; chęć tego rozkazu,
kiedy; trzeba będzie;...
Takie to myśli;li mój;czuję; mnie,
nie będzie; nigdy już; taka jak przedtem.
Tamto moje JA na zawsze ginie...
Już; coraz mniej jest mnie... A więcej;cej jego!
Muszę; to odkryć; tak, by; moje;e a;
Będzie; musia; a z siebie wydrze; się;
Rozciągnę; się; ca; wbię; mocno ostrze
I patrzę; jak umieram...
Tak coraz mocniej! Domaga się;,
Coraz głośnie;niej krzyczy!
Moje prawdziwe Ja
Chce rzucić; tę; maskę;
Kryję; jego oblicze
Pragnienie prawdy
Wolno tak zwycię; a strach
Już; nie wiem - Ja czy Ona tonie w swoich; zach?